

R O Z H O D N U T I E

Odvolací disciplinárny senát, v zložení z predsedu JUDr. Stanislava Libanta a členov JUDr. Karola Poslucha, JUDr. Evy Behranovej, JUDr. Jozefa Švarca a JUDr. Ivana Kochanského, v **disciplinárnej veci JUDr. A.R.** sudcu Okresného súdu X (ďalej iba sudca), o odvolaní Ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky, podaného proti rozhodnutiu Disciplinárneho senátu, zo dňa 21.11.2017, sp. zn. 2Ds 5/2016, na verejnom zasadnutí konanom dňa 20. apríla 2018 v Bratislave, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 131 odsek 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej iba zákon o sudcoch a prísediacich) **sa zrušuje napadnuté rozhodnutie disciplinárneho senátu zo dňa 21.11.2017 sp. zn. 2DS 5/2016.**

JUDr. A. R., narodený xxx, trvale bytom xxx, **sudca Okresného súdu X,**

j e v i n n ý , ž e

ako zákonný sudca v jemu pridelenej veci evidovanej na Okresnom súde X pod sp. zn. 2C/58/2010, rozsudok vyhlásený dňa 15.12.2014 do 30 dní písomne nevyhotovil a neodoslal, o predĺženie lehoty na jeho vyhotovenie nepožiadaval a to až do 05.05.2015, kedy daný rozsudok vyhotovil,

t e d a

v pridelenej veci nekonal plynulo bez zbytočných priet'ahov,

č í m s p á c h a l

disciplinárne previnenie podľa § 116 odsek 1 písmeno a/ zákona o sudcoch a prísediacich,

z a t o m u u k l a d á

napomenutie podľa § 117 odsek 1 písmeno a/ zákona o sudcoch a prísediacich.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozhodnutím Disciplinárny senát I. stupňa (ďalej iba Disciplinárny senát) podľa § 129 odsek 3 zákona o sudcoch a prísediacich oslobodil sudcu Okresného súdu X, JUDr. A. R., spod návrhu na začatie disciplinárneho konania podaného (vtedy) Ministerkou spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 03.11.2016, podaného na Disciplinárnom senáte dňa 08.11.2016 č. 42818/2016-151, na skutkovom základe, že

ako zákonný sudca vo veci vedenej na Okresnom súde X pod sp. zn. 2C/58/2010 spôsobil zbytočné priet'ahy v konaní tým, že napriek tomu, že dňa 15. decembra 2014 vyhlásil rozsudok, jeho písomné vyhotovenie nevypracoval a neodoslal v zákonné 30-dňovej lehote od jeho vyhlásenia a ani nepožiadal predsedu súdu o predĺženie tejto lehoty,

ktorý navrhovateľka právne kvalifikovala ako disciplinárne previnenie podľa § 116 odsek 1 písmeno a/ zákona o sudcoch a prísediacich,

pretože sa sudca disciplinárneho previnenia nedopustil.

Proti tomuto rozhodnutiu podala odvolanie Ministerka spravodlivosti SR (ďalej iba odvolateľka) a v odôvodnení mu vytýka:

Predmetom konania vedeného na Okresnom súde X pod sp. zn. 2C/58/2010, v ktorom bol disciplinárne stíhaný JUDr. A. R. zákonným sudcom,

bolo vysporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktoré tvorí štandardnú súčasť rozhodovacej činnosti všeobecného súdnictva.

Nemôžem sa stotožniť z názorom o zložitosti a náročnosti veci. Poukazujem na to, že sa jedná v poradí o druhý návrh za včasné nevypracovanie a odoslanie rozhodnutia sudcov JUDr. R., v prvom prípade tak malo byť v roku 2012.

Prekročená lehota na vypracovanie rozsudku bola takmer o štyri mesiace a aj dané rozhodnutie bolo opätovne zrušené odvolacím súdom a vrátené súdu I. stupňa, pretože sa prvostupňový súd opätovne nevysporiadal so všetkými námietkami účastníkov a nevyhodnotil všetky predložené dôkazy. Odvolací súd prisvedčil v danej veci navrhovateľke, že vypracované rozhodnutie je zmätočné a nezrozumiteľné, z pohľadu odvolacieho súdu nepreskúmateľné.

Pretože sudca JUDr. A. R. argumentoval štatistickými údajmi, odvolateľka za roky 2014 a 2015 uvádza vysoký počet zrušených rozhodnutí odvolacím súdom, čo podľa nej svedčí o kvalite zákonného sudcu. Zaťaženosť sudcu nebola porovnaná s agendou iného sudcu daného súdu a podľa odvolateľky je neakceptovateľná argumentácia v napadnutom rozhodnutí, že údaje sudcu o jeho práci v čase voľna a cez víkendy sú hodnoverné.

V ďalšej časti poukazuje na povinnosť sudcu pri neschopnosti písomne vypracovať rozsudok, požiadať o predĺženie lehoty k tomuto úkonu. Podľa odvolateľky je nepriateľné, aby sa takýto úkon považoval iba za formálny.

Odvolateľka sa vyjadrila i k stanovisku predsedu sudcovskej rady Okresného súdu X i k snahe predsedu Okresného súdu X poskytnúť sudcovi priestor, aby zlepšil organizáciu svojej práce.

V časti odvolania odvolateľka poukazuje na rozhodnutia Najvyššieho správneho súdu Českej republiky v kárnom (disciplinárnom) konaní.

V závere poukazuje na výklad ustanovenia § 30 odsek 4 zákona o sudcoch a prísediacich, z dôvodov rozhodnutia Odvolacieho disciplinárneho senátu sp. zn. 1Dso 4/2015.

Sudca JUDr. A. R. naplnil znaky disciplinárneho previnenia minimálne vo forme nedbanlivosti a preto odvolateľka navrhla Odvolaciemu disciplinárnemu senátu podľa § 131 odsek 4 zákona o sudcoch a prísediacich a § 321 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku per analogiam, zrušiť napadnuté rozhodnutie

a veci vrátiť prvostupňovému Disciplinárnemu senátu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Sudca JUDr. A. R. sa po vyhlásení rozhodnutia vzdal práva odvolania, podané odvolanie navrhol ako nedôvodné zamietnuť. Napriek vykázanému upovedomeniu (zo dňa 09.04. 2018), požiadal, aby sa odvolacie disciplinárne konanie, konalo bez jeho prítomnosti.

Odvolací disciplinárny senát na podklade riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého rozhodnutia a dospel k záveru, že odvolanie bolo podané dôvodne.

Prioritne je potrebné konštatovať, že Odvolací disciplinárny senát po preskúmaní vykonaného dokazovaní dospel k záveru, že sa sudca okresného súdu X JUDr. A. R. sa dopustil skutku tak, ako je uvádzaný v návrhu Ministerky spravodlivosti SR na začatie disciplinárneho konania.

Teda, že ako funkčne činný sudca na Okresnom súde X sa stal zákonným sudcom vo veci navrhovateľky JUDr. L. E. vedenej pod sp. zn. 2C/58/2010. V danej veci vyhlásil rozsudok dňa 15. decembra 2014. Napriek povinnej znalosti ustanovenia § 158 odsek 5 Občianskeho súdneho poriadku – ďalej iba OSP (platného v čase rozhodovania) v 30-dňovej lehote sudca písomne rozsudok nevyhotovil, ani nepožiadal zo závažných dôvodov predsedu súdu o predĺženie tejto lehoty, ale rozsudok písomne vyhotovil až dňa 05.05.2015. V tomto smere Odvolací disciplinárny senát precizoval skutok vo vlastnom rozhodnutí, uvedením dátumu ukončenia páchania disciplinárneho previnenia.

Samotný disciplinárne stíhaný sudca JUDr. A. R. skutok nespochybnil, no súčasne sa bránil tým, že jemu ani ostatným sudcom na Okresnom súde X neboli vytvorené podmienky na to, aby konal v pridelených veciach svedomito a bez zbytočných priet'ahov. Podľa neho sudcovia Okresného súdu X opakovane vyzývali ministrov spravodlivosti, aby riešili personálny stav na ich súde, vzhľadom na vysoký nápad vecí. Nebolo v jeho silách konať bez zbytočných priet'ahov.

Disciplinárny senát v dôvodoch napadnutého rozhodnutia vyhodnotil jednotlivé dôkazy individuálne i ich súhrne a dospel k záveru, že prekročenie zákonom stanovenej lehoty na písomné vyhotovenie rozsudku (mysliac tak ustanovenie § 158 odsek 5 OSP) nie je možné vyvodit' výlučne z konania samotného sudcu, lež museli byť preukázané aj konkrétne nedostatky na strane

sudcu, ku ktorým došlo v príčinnej súvislosti s následkom. Skutočnosti z ktorých by bolo preukázané zavinenie sudcu na dlhšom, ako zákonom predpokladanom trvaní doby písomného vyhotovenia rozsudku, neboli v tejto veci podľa Disciplinárneho senátu vôbec uvádzané.

Týmto stanoviskom a následným rozhodnutím Disciplinárny súd porušil ustanovenie § 30 odsek 4 Zákona o sudcoch a prísediacich, čo ho viedlo k nesprávnemu rozhodnutiu podľa § 129 odsek 3 Zákona o sudcoch a prísediacich.

Odvolací disciplinárny senát k týmto právnym záverom Disciplinárneho senátu zdôrazňuje, že disciplinárnu zodpovednosť zisťuje a disciplinárne ukladá Disciplinárny senát v zmysle § 119 odsek 1 veta prvá zákona o sudcoch a prísediacich.

Návrh na začatie disciplinárneho konania podaný Ministerkou spravodlivosti SR zo dňa 08.11.2016 obsahuje výtku porušenia ustanovenia § 158 odsek 5 OSP (v danom čase účinného), ktoré malo nadväzovať na porušenie povinnosti sudcu vyplývajúcej z ustanovenia § 30 odsek 4 zákona o sudcoch a prísediacich.

Podľa tohto ustanovenia :

„Sudca je povinný

- vykonávať svoje povinnosti svedomito,
- v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných priet'ahov;
- vždy upozorniť predsedu súdu na neprimeraný počet pridelených vecí, ak zjavne hrozí, že ich nemôže vybaviť bez zbytočných priet'ahov“.

V každej disciplinárnej veci, v ktorej mal disciplinárny sudca spôsobiť priet'ahy, je povinnosťou Disciplinárneho senátu ex offio skúmať podmienky, za ktorých sudca svoju funkciu vykonával na danom súde a nie k nej pristupovať až vtedy, ak sa stáva súčasťou obrany disciplinárne stíhaného sudcu, pretože tieto priamo determinujú rýchlosť v konaní i kvalitu rozhodnutí sudcu.

V tomto smere Disciplinárnemu senátu nemožno vytknúť jeho snahu zistiť objektívny stav na Okresnom súde X.

Bez akýchkoľvek pochybností je nutné konštatovať, že sudca JUDr. A. R. v roku 2014 resp. 2015 vykonával funkciu sudcu na súde, ktorý plénom sudcov (viď list z 19.04.2011 na č. 1. 110-113), Sudcovskou radou Okresného súdu X

(viď list predsedu sudcovskej rady z 24.06.2014, č. 1. 108-109) neustále upozorňoval Ministerstvo spravodlivosti SR na zlý personálny stav, vzhľadom na nápad agendy a nepriaznivý personálny stav sudcov.

Odvolaiteľka ako predstaviteľka vrcholného orgánu justičnej správy, k tejto situácii a tým i k obrane sudcu nezaujala sebakritický postoj a tomuto nepomohlo ani povrchné hodnotenie kvality rozhodnutí disciplinárne stíhaného sudcu (uvádzané v odvolaní), iba na základe štatistických údajov, pretože odvolaiteľka nepreukázala poznanie obsahov týchto spisov z pohľadu ich skutkovej alebo právnej zložitosti, ani neanalyzovala rozhodnutia v iných veciach, ktoré boli disciplinárne stíhanému sudcovi v riadnom opravnom konaní zrušené. Dôkazy v tomto smere ani neboli súčasťou merita veci.

Na druhej strane, záznam - vyjadrenie predsedu súdu o konzultácií s disciplinárne stíhaným sudcom (zo dňa 17.08.2016 - č. 1. 129) svedčí o poznaní a snahe vedenia Okresného súdu X, dosiahnuť u disciplinárne stíhaného sudcu zmenu v jeho organizácii práce. No aj o stave vybavovanej agendy disciplinárne stíhaným sudcom. Táto konzultácia však bola uskutočnená takmer rok a pol po spáchanom skutku.

Je nutné dať za pravdu odvolaiteľke v tom, že iba hlbšia analýza stavu a vybavovania agendy na Okresnom súde X, po porovnaní nápadu, výkonnosti a kvality rozhodovania sudcov v agende, ktorú disciplinárny sudca vybavuje, môže dať objektívne stanovisko o úrovni organizácie práce disciplinárne stíhaného sudcu a kvalite jeho konania a rozhodovania.

Odvolací disciplinárny senát v tomto rozhodnutí akcentuje, že štát a správa justície sa nemôžu zbaviť povinnosti pri vytváraní optimálnych podmienok pre činnosť sudcov, pri súčasnej vedomosti akým spôsobom narastá počet vecí, ich rozsiahlosť i právna komplikovanosť a zvyšuje sa zaťaženosť na príslušné súdy. Majú pritom prvotné informácie z legislatívneho konania (a jeho dôsledkov pre činnosť súdov) a štatistické analýzy nápadu vecí, rozhodovania a vybavovania vecí sudcami a súdmi, predovšetkým tých, ktoré nie sú dostatočne personálne vybavené.

Súčasne však, každý zákonný sudca vykonávajúci svoju funkciu je povinný dbať, aj za takejto negatívnej situácie, na plnení svojich povinností vymenovaných v ustanovení § 30 zákona o sudcoch a prísediacich (v tomto prípade odseku 4 citovaného ustanovenia).

Z ustanovenia § 30 ods. 4, veta za podkočiarou zákona o sudcoch a príseďiacich síce vyplýva povinnosť pre sudcu, „vždy upozorniť predsedu súdu na neprimeraný počet pridelených vecí, ak zjavne hrozí, že ich nemôže vybaviť bez zbytočných prietáhov“, no nemožno príslušné ustanovenie vykladať ako rezignáciu sudcu na svoje povinnosti.

Predovšetkým je povinný sudca vždy mať na pamäti, že za každou vecou, každým prípadom je záujem konkrétnej fyzickej či právnickej osoby na nezávislej, nestrannej a tým i včasnej spravodlivosti.

Podanie žiadosti o predĺženie lehoty na vyhotovenie rozsudku zo závažných dôvodov podľa § 158 ods. 5 OSP (v čase činu platného) je simpliciter procesný úkon, ktorý však nemá iba formálny význam, ale priamo ovplyvňuje transparentnosť súdneho konania, z ktorého je nie je možné účastníkom konania v danom štádiu konania zistiť, kedy bude rozsudok písomne vyhotovený a preveriť či bola poskytnutá predĺžená lehota na písomné vyhotovenie rozsudku, či sa opiera o závažný dôvod a napokon, či takýto postup neodporuje zásade včasnej spravodlivosti.

Odvolací disciplinárny senát rozhodol o vine a sankcii napriek tomu, že mu bolo predložené rozhodnutie Disciplinárneho senátu prvého stupňa, napadnuté navrhovateľkou – Ministerkou spravodlivosti SR, ktorým bol sudca oslobodený spod návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Konal tak z dôvodu toho, že v zmysle ustanovenia § 131 odsek 4 Zákona o sudcoch a príseďiacich,

„Ak odvolací disciplinárny senát odvolanie nezamietne, napadnuté rozhodnutie úplne alebo z časti zruší rozhodne spravidla sám vo veci alebo vec vráti na nové prejednanie a rozhodnutie.“

Z citovaného ustanovenia teda vyplýva, že Odvolací disciplinárny senát z pravidla po zrušení rozhodnutia, rozhoduje sám.

Teda podľa Odvolacieho disciplinárneho senátu, disciplinárne konanie v zmysle Zákona o sudcoch a príseďiacich, ako *lex specialis* umožňuje, na rozdiel od Trestného poriadku – ust. § 322 odsek 4 písmeno a/, po napadnutom oslobodzujúcom rozhodnutí Disciplinárneho senátu prvého stupňa na podklade odvolania navrhovateľa na začatie disciplinárneho konania (v neprospech sudcu), rozhodnúť aj o vine disciplinárne stíhaného sudcu.

Odvolací disciplinárny senát takto rozhodol i z toho dôvodu, že bol zistený úplný skutkový stav, bez potreby doplnenia dokazovania alebo nápravy v konaní predchádzajúcom napadnutému rozhodnutiu a navyše disciplinárne konanie na rozdiel od Trestného poriadku, je časovo obmedzené ustanovením § 129 odsek 1 Zákona o sudcoch a prísediacich, podľa ktorého

„Disciplinárny senát je povinný rozhodnúť o disciplinárnom previnení z pravidla do troch mesiacov od podania návrhu na začatie disciplinárneho konania“.

V tejto veci prebieha konanie od 08.11.2016 a bolo by v rozpore s týmito ustanoveniami i účelom disciplinárneho konania napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na nové prejednanie a rozhodnutie s právnym názorom.

Opomenutie tejto povinnosti sudcu, vyplývajúce mu z procesného ustanovenia § 158 ods. 5 v rámci ktorého konal (OSP), založilo priame porušenie základnej povinnosti sudcu v ustanovení § 30 odsek 4 Zákona o sudcoch a prísediacich.

Tým, že sudca JUDr. A. R. nesplnil svoju povinnosť a spôsobil zbytočné prietahy nelegálnym predĺžením lehoty na písomné vyhotovenie rozsudku, naplnil znaky disciplinárneho previnenia podľa § 116 odsek 1 písmeno a/ Zákona o sudcoch a prísediacich.

Pri hodnotení osoby sudcu bol vzatý do úvahy vek sudcu JUDr. A. R. a jeho doterajšia bezúhonnosť.

V prospech sudcu JUDr. A. R. vzal do úvahy, stav agendy na Okresnom súde X v závere roka 2014 a v prvej polovici roka 2015 i jeho snahu po zvýšenom úsilí dosiahnuť nápravu v stave jemu pridelených vecí.

Podľa lutrácie bol naňho, okrem tejto veci, podaný i iný návrh na začatie disciplinárneho konania vedený pod sp. zn. 1 Ds/2/2017, ktorý však nebol právoplatne ukončený a preto Odvolací disciplinárny senát rešpektujúc prezumpciu nevinu, naň neprihliadal.

Na podklade týchto zistení, považoval Odvolací disciplinárny senát za dostatočné uložiť mu sankciu – napomenutie v zmysle § 117 odsek 1 písmeno a/ zákona o sudcoch a prísediacich, ktorá zodpovedajúcim spôsobom, vzhľadom na porušenie základných povinností sudcu i objektívneho stavu na

Okresnom súde X, vyjadruje rozsah zodpovednosti disciplinárne stíhaného sudcu.

Tieto dôvody viedli Odvolací disciplinárny senát k rozhodnutiu citovanému v úvode.

P o u ě n i e: Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 20. apríla 2018

JUDr. Stanislav L I B A N T
predseda Odvolacieho disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Mgr. Zuzana Dimmelová